

Svar (16/5 02)**Udenrigsministeren (Per Stig Møller):**

Det afgørende ved vurderingen af menneskerettighedssituationen i de enkelte lande er, om der finder konkrete krænkelser af menneskerettighederne sted. Det gælder uanset, hvor i verden sådanne krænkelser forekommer. Og det gælder, uanset hvilket retssystem det pågældende land baserer sig på. Eksistensen af et givent retssystem er således ikke i sig selv ensbetydende med, at konkrete menneskerettighedskrænkelser finder sted eller for den sags skyld, at menneskerettighederne til fulde bliver respekteret. Det skønnes derfor ikke i denne forbindelse relevant at foretage en særlig opgørelse over antallet af lande, der praktiserer sharia.

Lad mig endvidere henvide til »Redegørelsen for regeringens gennemgang af Danmarks udviklings- og miljøsam arbejde med udviklingslandene« fra januar i år. Her slår regeringen bl.a. fast, at Danmark sammen med sine EU-partnere vil stille krav om god regeringsførelse og vilje til at øge respekten for menneskerettigheder og demokrati i udviklingssamarbejdet. Det fremgår tillige, at regeringen vil føre en bistandspolitik med større konsekvens. Alvorlige og vedvarende krænkelser af menneskerettighederne og de demokratiske spilleregler vil ikke længere blive accepteret. Også i denne sammenhæng er det forekomsten af konkrete krænkelser, der er udslagsgivende, og ikke, hvilket retssystem det pågældende land anvender.

Spm. nr. S 1990

Til justitsministeren (3/5 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil regeringen gennem Rådet påtale over for Kommissionen, at denne er gået ud over sin myndighed, når den ønsker at besværliggøre Danmarks mulighed for at indgå sær- eller parallelaftaler?«

Begrundelse

Den tidligere justitsminister Frank Jensen har tidligere erklæret, at danske borgere ikke ville

kunne komme til at mærke det retlige forbehold, fordi Danmark ville indgå sær aftaler med EU om regler for anerkendelse af retsafgørelser i blandt andet skilsmissegager og konkurssager. Men nu har Kommissionen tilsyneladende ændret kurs. »Det skal ikke være gratis for Danmark at vende EU ryggen på vigtige områder af det europæiske samarbejde« udtaler EU's retskommissær, Antonio Vitorino (ifølge Ritzau 30.maj 2002). Europaminister Bertel Haarder kalder Kommissionens holdning for »forståelig« ud fra »et politisk synspunkt«. Men da Kommissionen består af embedsmænd, som ikke skal drive politik, må man forvente, at den danske regering vil reagere over for Kommissionen for at sikre, at den ikke negativt særbehandler Danmark på grund af det danske forbehold. Forbeholdet forhindrer ikke, at Danmark kan indgå sær- og parallelaftaler med EU. Spørgeren mener ikke, at det er rimeligt, at Kommissionen spiller herremand over for de danske forbehold. Spørgeren gør også opmærksom på, at Kommissionen aldrig ville have fået en Maastrichttraktat, hvis ikke de danske forbehold var blevet opfundet.

Svar (15/5 02)**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Efter fællesskabsretten er det Kommissionen, der forhandler internationale aftaler på Fællesskabets vegne. Dette sker ved, at Kommissionen retter en såkaldt henstilling til Rådet, der på grundlag heraf bemyndiger Kommissionen til at indlede de pågældende forhandlinger.

Første skridt i en forhandling med Danmark om indgåelse af parallelaftaler på et eller flere områder består således i, at Kommissionen skal beslutte at bede Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlingerne og om nærmere retningslinier for deres gennemførelse.

Kommissionen må derfor for sit vedkommende beslutte, på hvilke områder man vil udbede sig denne bemyndigelse. Kommissionen er således ikke som anført af spørgeren gået ud over sin myndighed som defineret i Traktaten, når man den 30. april 2002 har besluttet at bede Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med Danmark på fire ud af de seks områder, hvor Danmark har anmodet om at indgå aftaler med Fællesskabet.